

۳۹۰۶۲/۸۲۹۴۰

۱۳۸۹ / ۴ / ۱۵

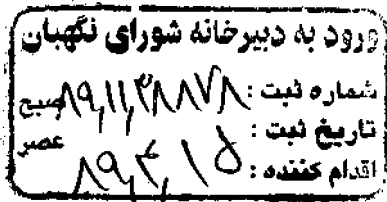

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

“با صلوات بر محمد و آل محمد”

جناب آقای دکتر لاریجانی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "موافقتنامه معاضدت حقوقی دوجانبه در موضوعات کیفری بین جمهوری اسلامی ایران و امارات متحده عربی" که بنا به پیشنهاد وزارت دادگستری در جلسه مورخ ۱۳۸۹/۲/۱۵ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می گردد.

محمود احمدی نژاد

رئیس جمهور

رونوشت: دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور، معاونت حقوقی رئیس جمهور، معاونت امور مجلس رئیس جمهور، شورای نگهبان، وزارت امور خارجه، وزارت دادگستری، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت.

۳۹۰۶۲/۸۲۹۴۰

۱۳۸۹ / ۴ / ۱۵

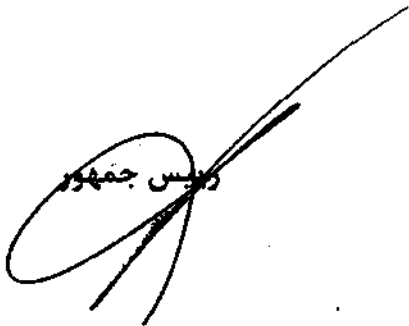
بسمه تعالی

مقدمه توجیهی:

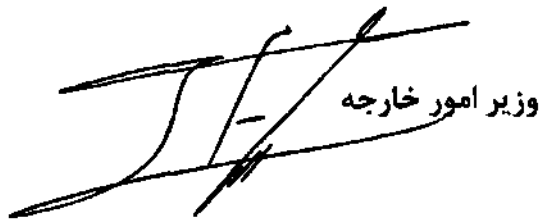
نظر به لزوم استقرار روشمند همکاریهای قضایی بین جمهوری اسلامی ایران و امارات متحده عربی و با توجه به آثار مثبت ناشی از اتخاذ تدابیر و ایجاد بسترهای مناسب قانونی برای اتباع دو دولت و در راستای زمینه‌سازی برای گسترش مناسبات دو کشور و ارتقای سطح همکاریهای دوجانبه و تحکیم مناسبات میان آنها، لایحه زیر برای طی مراحل قانونی تقدیم می‌شود:

"لایحه موافقتنامه معاضدت حقوقی دوجانبه در موضوعات کیفری بین جمهوری اسلامی ایران و امارات متحده عربی"

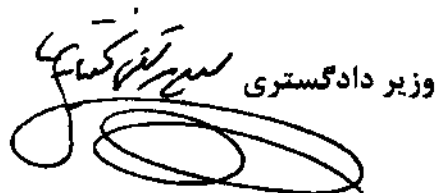
ماده واحده - موافقتنامه معاضدت حقوقی در موضوعات کیفری بین جمهوری اسلامی ایران و امارات متحده عربی به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

رئیس جمهور

وزیر امور خارجه

وزیر دادگستری

تاریخ: ۱۳۸۹/۰۴/۱۵
شماره: ۶۱۳-۲
شماره ثبت: ۱۷۳۸۷۴۱
وزارت امور خارجه

موافقتنامه معاضدت حقوقی دوجانبه در موضوعات کیفری بین جمهوری اسلامی ایران و امارات متحده عربی

جمهوری اسلامی ایران و امارات متحده عربی که از این پس طرفین خوانده می‌شوند با الهام از روابط دوستانه‌ی بین دو کشور و با درک نیاز به تمهید گسترده‌ترین سطح معاضدت دوجانبه در موضوعات کیفری، در موارد زیر توافق نمودند:

ماده ۱

مقررات کلی

به موجب این موافقتنامه، طرفین در گسترده‌ترین سطح در موضوعات کیفری، به یکدیگر معاضدت حقوقی دوجانبه اعطا می‌کنند.
به موجب این موافقتنامه، تقاضاها توسط مقام مرکزی هر طرف ارائه و دریافت خواهد شد.
در مورد جمهوری اسلامی ایران، مقام مرکزی عبارتست از وزارت دادگستری از سوی قوه قضائیه، در مورد امارات متحده عربی، مقام مرکزی عبارتست از وزارت دادگستری.
مقامات مرکزی برای انجام مقاصد این موافقتنامه از طریق مجاری دیپلماتیک با یکدیگر ارتباط برقرار خواهند نمود.
تمام تقاضاها و مدارک مربوطه باید به همراه ترجمه به زبان طرف درخواست شونده یا به انگلیسی ارائه شود و به مهر و امضای مقامات ذیصلاح رسیده باشد، مگر اینکه طرفین در این باره به گونه دیگری توافق کنند.

ماده ۲

تبادل اطلاعات

طرفین می‌توانند اطلاعات راجع به قوانین جاری و رویه‌های قضایی کشور متبوع خود را که در اجرای این موافقتنامه باشد، مبادله نمایند.

ماده ۳

دامنه معاضدت

- ۱- طرفین به موجب مفاد این موافقتنامه درخصوص انجام تحقیق، تعقیب، ممانعت از وقوع جرم و اقدامات قضایی در امور کیفری به یکدیگر معاضدت متقابل ارائه خواهند نمود.
- ۲- همکاریها شامل موارد زیر می‌باشد:
 - الف - اخذ شهادت یا اظهارات افراد؛
 - ب - ارائه مدارک، سوابق، و اشیاء؛
 - ج - تعیین مکان و شناسایی افراد یا اشیاء؛
 - د - ابلاغ مدارک قضایی؛
 - هـ - انتقال موقت اشخاص بازداشت شده به منظور ادای شهادت؛
 - و - اجرای درخواستهای بازرسی و توقیف؛
 - ز - ضبط منافع ناشی از فعالیتهای مجرمانه و ابزار جرم؛
 - ح - هرگونه همکاری دیگر در چارچوب این موافقتنامه تا جایی که با قوانین ملی طرف درخواست شونده تعارض نداشته باشد.

دفتر هیئت دولت

ماده ۴

رد تقاضای معاضدت

- ۱- مقام مرکزی طرف درخواست شونده می‌تواند تقاضای معاضدت را رد کند، اگر:
 - الف - تقاضا مربوط به جرم به موجب قوانین نظامی باشد.
 - ب - اجرای تقاضا به حاکمیت، امنیت، نظم عمومی یا دیگر منافع اساسی آن لطمه وارد کند یا با اصول قانون اساسی آن تعارض داشته باشد.
 - ج - تقاضا به جرم سیاسی مربوط شود.
 - د - چنانچه درخواست به عملی مربوط باشد که مطابق قوانین طرف درخواست شونده جرم محسوب نمی‌شود.
 - هـ - تقاضا مطابق با مفاد این موافقتنامه مطرح نشده باشد.
 - و - تقاضا به جرمی مربوط شود که تحت پیگرد یا رسیدگی قضایی است، یا طرف درخواست شونده در حیطه صلاحیت خود حکم قضایی درباره آن جرم صادر کرده باشد.
- ۲- طرف درخواست شونده قبل از رد درخواست معاضدت به موجب مفاد این ماده، باید با مقام مرکزی طرف درخواست کننده مشورت کند تا مشخص شود آیا می‌توان در صورت لزوم، معاضدت را تحت شرایطی خاص ارائه کرد یا خیر. اگر طرف درخواست کننده انجام معاضدت تحت چنین شرایطی را بپذیرد باید شرایط موردنظر را رعایت کند.
- ۳- چنانچه مقام مرکزی طرف درخواست شونده در اجرای مفاد این ماده از ارائه معاضدت خودداری کند، باید مقام مرکزی طرف درخواست کننده را از دلایل خود برای رد تقاضا مطلع گرداند.

ماده ۵

شکل و محتوای درخواست

- ۱- تقاضای معاضدت باید به صورت مکتوب باشد، مگر اینکه مقام مرکزی طرف درخواست شونده در شرایط اضطراری تقاضا را به شکل دیگری بپذیرد. اگر تقاضا مکتوب نباشد، باید ظرف مدت ده روز پس از آن، به صورت مکتوب تایید گردد، مگر اینکه طرفین در این باره به گونه دیگری توافق کنند.
- ۲- تقاضا باید شامل موارد زیر باشد:
 - الف - نام مرجعی که در حال انجام تحقیق، تعقیب یا رسیدگیهای مربوط به درخواست است.
 - ب - شرح موضوع و ماهیت تحقیق، یا تعقیب یا اقدام قضایی، از جمله توصیف جرمهای مربوط؛
 - ج - توضیح در مورد ادله یا اطلاعات یا سایر معاضدتهای مورد تقاضا؛
 - د - توصیف هدف از تقاضای معاضدت در خصوص جمع‌آوری ادله و اطلاعات یا سایر همکاریهای مورد تقاضا؛
 - ۳- تا آنجا که ممکن و ضروری است، تقاضا باید شامل موارد زیر باشد:
 - الف - اطلاعات در مورد هویت و مکان فردی که کسب دلیل از وی مورد درخواست است.
 - ب - اطلاعات در مورد هویت و مکان فردی که باید ابلاغ به او صورت گیرد، به همراه اطلاعات مربوط به رابطه او با جریان دعوا و روش انجام ابلاغ؛
 - ج - اطلاعات مربوط به هویت و محلی که احتمال وجود فرد یا شیء در آنجا وجود دارد.
 - د - توضیح دقیق در مورد محل فردی که جستجوی وی موردنظر است یا اشیائی که می‌بایست توقیف شود.
 - هـ - توضیح در مورد روشی که باید شهادت یا اظهارات به آن روش اخذ و درج شوند.
 - و - توضیح در مورد شهادت یا اظهارات مورد تقاضا از جمله فهرستی از سؤالاتی که باید از شخص پرسیده شوند.
 - ز - توضیح در مورد هر روش خاصی که باید در اجرای تقاضا اعمال شود مشروط به اینکه با قوانین ملی طرف درخواست شونده متناقض نباشد.
 - ح - اطلاعات در مورد هزینه‌ها و دستمزد استحقاقی شخصی که قرار است در کشور طرف درخواست کننده حاضر گردد.

دفتر هیئت دولت

ط - هر گونه اطلاعات دیگری که به منظور تسهیل اجرای تقاضا می‌توان به طرف درخواست شونده انتقال داد.

ماده ۶

اجرای درخواستها

- ۱- مقام مرکزی طرف درخواست شونده باید تقاضا را برای اجرا به مقام ذیصلاح ارجاع دهد. مقام ذیصلاح مذکور باید حداکثر تلاش خود را برای اجرای تقاضا به کار بندد. مقام قضایی طرف درخواست شونده می‌تواند برای اجرای تقاضا، احضاریه، قرار یا هر حکم دیگری صادر کند.
- ۲- تقاضاها باید مطابق با قوانین ملی طرف درخواست شونده اجرا گردند، و روشهای مشخص شده در تقاضا باید تا آنجا که مغایرتی با قوانین ملی طرف درخواست شونده ندارند، اعمال شود و در صورتی که مفاد این موافقتنامه یا تقاضا، روشهای خاصی را مشخص نمی‌کنند، تقاضا باید به روشی اجرا گردد که طرف درخواست شونده تعیین می‌کند.
- ۳- چنانچه مقام مرکزی طرف درخواست شونده تشخیص دهد که اجرای یک تقاضا با تحقیقات و رسیدگیهای قضایی جاری تداخل ایجاد می‌کند و یا اینکه اجرای آن تقاضا تحت شرایط ضروری خاصی امکانپذیر است، باید با مقام مرکزی طرف درخواست کننده در این باره مشورت کند. اگر طرف درخواست کننده معاضدت را تحت شرایطی که طرف درخواست شونده تعیین می‌کند بپذیرد، باید شرایط موردنظر را برآورده سازد.
- ۴- طرف درخواست شونده باید حداکثر تلاش خود را به کار بندد تا تقاضای طرف درخواست کننده، تقاضا و محتوی آن را منجرمانه حفظ کند. چنانچه اجرای تقاضا بطور منجرمانه ممکن نباشد، مقام مرکزی طرف درخواست شونده باید مقام مرکزی طرف درخواست کننده را از این مسئله آگاه سازد و در این صورت طرف درخواست کننده در خصوص این که تقاضا با این وجود باید انجام شود، تصمیم‌گیری خواهد کرد.
- ۵- مقام مرکزی طرف درخواست شونده باید به خواسته‌های موجه مقام مرکزی طرف درخواست کننده در مورد فرایند اجرای تقاضا پاسخ گوید.
- ۶- مقام مرکزی طرف درخواست شونده باید مقام مرکزی طرف درخواست کننده را از نتایج اجرای تقاضا مطلع گرداند. چنانچه تقاضا رد شده است یا اجرای آن به تعویق یا تأخیر افتاده است، مقام مرکزی طرف درخواست شونده باید مقام مرکزی طرف درخواست کننده را از دلایل تأخیر، تعویق یا رد تقاضا مطلع گرداند.

ماده ۷

هزینه‌ها

- ۱- طرف درخواست شونده باید تمام هزینه‌های مربوط به اجرای تقاضا را بپردازد و طرف درخواست کننده باید هزینه‌های کارشناسی، ترجمه و رونوشت را به علاوه هزینه‌ها و فوق‌العاده‌های سفر افرادی که در کشور طرف درخواست شونده برای اجرای درخواست طرف درخواست کننده یا به موجب مواد یازده و دوازده این موافقتنامه سفر می‌کنند، بپردازد.
- ۲- اگر در طی اجرای تقاضا، مشخص گردد که اجرای کامل تقاضا هزینه‌های فوق‌العاده را به بار خواهد آورد، مقامات مرکزی باید درباره تعیین شرایط ادامه اجرای تقاضا با یکدیگر مشورت کنند.

ماده ۸

محدودیت استفاده

- ۱- مقام مرکزی طرف درخواست شونده ممکن است از طرف درخواست کننده بخواهد که اطلاعات یا ادله به دست آمده به موجب این موافقتنامه را در هیچ تحقیق یا رسیدگی یا اقدامات قضایی به جز آنچه که در تقاضا قید کرده

دفتر هیئت دولت

- ۱- بود، بدون اجازه قبلی مقام مرکزی طرف درخواست شونده، به کار نبرد. اگر طرف درخواست شونده این خواسته را مطرح کند، طرف درخواست کننده باید این شرایط را رعایت کند.
- ۲- مقام مرکزی طرف درخواست شونده ممکن است تقاضا کند که اطلاعات یا ادله به دست آمده به موجب این موافقتنامه محرمانه حفظ شود یا تنها تحت شرایطی به کار برده شود که ممکن است خود تعیین کند. اگر طرف درخواست شونده این خواسته را مطرح کند، طرف درخواست کننده باید این شرایط را رعایت کند.
- ۳- اطلاعات یا ادله‌ای که با رعایت بندهای یک و دو این ماده در قلمرو طرف درخواست کننده علنی شده‌اند، می‌توانند از آن پس برای هر منظوری مورد استفاده قرار گیرند.

ماده ۹

اخذ شهادت یا ادله در قلمرو طرف درخواست شونده

- ۱- شخصی که در قلمرو طرف درخواست شونده در اجرای مفاد این موافقتنامه، از وی کسب دلیل می‌شود، در صورت ضرورت باید به حضور و ادای شهادت یا تحویل اشیاء، از جمله مدارک و سوابق ملزم شود.
- ۲- طرف درخواست شونده می‌تواند با حضور افرادی که طرف درخواست کننده در تقاضا مشخص نموده است، در طی اجرای درخواست، مطابق با تشریفات که قوانین ملی طرف درخواست شونده مشخص کرده‌اند، موافقت نماید.
- ۳- چنانچه شخص مذکور در بند یک این ماده ادعا کند حق دارد به موجب قوانین ملی طرف درخواست کننده از ادای شهادت یا ارائه ادله خودداری نماید، اخذ دلیل یا شهادت از وی امکانپذیر است به شرط آنکه ادعای وی به اطلاع مقام مرکزی طرف درخواست کننده برای اخذ تصمیم توسط مقامات آن طرف برسد.
- ۴- ادله تحصیل شده در حوزه طرف درخواست شونده یا شهادتی که در اجرای این ماده به تقاضای طرف درخواست کننده اخذ شده است، باید مطابق رویه های حقوقی طرف درخواست شونده تصدیق گردد.

ماده ۱۰

ارائه مدارک و سوابق

- ۱- طرف درخواست شونده نسخی از مدارک و سوابقی که می‌توانند در دسترس عموم قرار گیرند را در اختیار طرف درخواست کننده قرار خواهد داد.
- ۲- طرف درخواست شونده می‌تواند از مدارک یا سوابقی که در بند یک این ماده قید نشده‌اند نیز نسخه‌هایی را در اختیار طرف درخواست کننده قرار دهد، مگر اینکه این گونه مدارک و سوابق به امنیت ملی مربوط شود.

ماده ۱۱

اخذ شهادت خارج از قلمرو طرف درخواست شونده

- ۱- چنانچه طرف درخواست کننده تقاضای حضور شخصی که در قلمرو طرف درخواست شونده می‌باشد را داشته باشد، طرف درخواست شونده از آن شخص برای ادای شهادت دعوت خواهد کرد تا در صورت تمایل این کار را انجام دهد. مقام مرکزی طرف درخواست شونده مقام مرکزی طرف درخواست کننده را از اقدام صورت گرفته در این رابطه مطلع خواهد نمود.
- ۲- طرف درخواست کننده باید مشخص کند تا چه حد مخارج فرد فوق‌الذکر پرداخت خواهد شد. شخصی که با حضور در قلمرو طرف درخواست کننده موافقت می‌کند می‌تواند برای پوشش این هزینه‌ها از طرف درخواست کننده تقاضای پیش‌پرداخت نماید. این پیش‌پرداخت می‌تواند از طریق سفارت یا کنسولگری طرف درخواست کننده پرداخت شود.

دفتر هیئت دولت

۳- مقام مرکزی طرف درخواست کننده نباید شخصی را که در اجرای مفاد این ماده در قلمرو وی حاضر شده است به دلیل اعمال یا محکومیت‌های مربوط به قبل از عزیمت از قلمرو طرف درخواست شونده مشمول ابلاغ، بازداشت یا هر گونه محدودیت آزادی فردی کند، همچنین نباید به دلیل ادای شهادت تحت پیگرد قضایی قرار گرفته بازداشت شود یا مجازات گردد.

۴- چنانچه شخصی که در قلمرو طرف درخواست کننده حاضر شده است آزادی و وسایل ترک کشور طرف درخواست کننده را دارد ولی ظرف مدت سی روز پس از ابلاغ اینکه دیگر حضورش لازم نیست، آن کشور را ترک نکرده و یا در حالی که آن را ترک کرده است، به اختیار خود به آن کشور برگردد، می‌توان وی را به دلیل سایر جرایم محاکمه کرد. این مهلت شامل مدتی که وی نمی‌تواند به دلایل خارج از کنترل خود کشور را ترک کند، نمی‌شود.

ماده ۱۲

انتقال افراد بازداشت شده

۱- شخصی را که نزد طرف درخواست شونده در بازداشت بسر می‌برد، به منظور کمک در تحصیل ادله در اجرای این موافقتنامه می‌توان موقتاً تحت‌الحفظ به کشور طرف درخواست کننده انتقال داد به شرطی که شخص موردنظر و مقامات مرکزی طرفین موافقت کنند.

۲- برای اجرای این ماده :

الف - طرف دریافت کننده باید شخص منتقل شده را در بازداشت نگه دارد مگر اینکه طرف فرستنده اجازه دیگری درباره او بدهد.

ب - طرف دریافت کننده باید ظرف مدت یک ماه از تحویل گرفتن شخص، وی را تحت‌الحفظ به طرف فرستنده برگرداند.

ج - مدتی که شخص پس از انتقال در کشور تحویل گیرنده در بازداشت گذرانده، از مدت محکومیت او در کشور فرستنده کسر می‌شود.

ماده ۱۳

عبور اشخاص بازداشت شده

۱- طرف درخواست شونده می‌تواند عبور شخص بازداشت شده را که حضورش مورد تقاضای طرف درخواست کننده است، از قلمرو خود اجازه دهد.

۲- طرف درخواست شونده شخص درخواست شده را در طی عبور از کشورش در بازداشت نگه خواهد داشت.

ماده ۱۴

تعیین مکان یا هویت اشخاص یا اشیاء

چنانچه طرف درخواست کننده تقاضای تعیین محل یا هویت اشخاص یا اشیاء را در طرف درخواست شونده بنماید، طرف درخواست شونده باید حداکثر تلاش خود را برای یافتن محل یا هویت آنها طبق قوانین ملی خود انجام دهد.

ماده ۱۵

ابلاغ اسناد

۱- طرف درخواست شونده باید حداکثر تلاش خود را به کار گیرد تا هر سند مربوط به هر درخواست معاضدت ارائه شده از سوی طرف درخواست کننده به موجب مفاد این موافقتنامه را کلی یا جزئی ابلاغ نماید.

دفتر هیئت دولت

- ۲- طرف درخواست کننده باید هرگونه درخواست ابلاغ مربوط به حضور یک شخص نزد مرجعی در کشورش را در زمانی مناسب قبل از تاریخ تعیین شده برای حضور ارسال دارد.
- ۳- طرف درخواست شونده باید تأییدیه انجام ابلاغ به روش تعیین شده در درخواست را اعاده نماید.

ماده ۱۶

بازرسی و توقیف

- ۱- طرف درخواست شونده باید طبق قوانین ملی خود درخواست بازرسی یا توقیف هر شی را که به جرم در حال تحقیق موردنظر طرف درخواست کننده مربوط می شود، چنانچه تحصیل آن شی در کشور طرف درخواست شونده جرم نباشد، اجرا کند و همچنین آنها را انتقال دهد.
- ۲- هر مقام رسمی که وظیفه نگهداری شی و یا چیز توقیف شده‌ای را دارد باید از طریق پرکردن فرمی که به موجب مقررات قانونی طرف درخواست شونده تعیین می‌شود، ماهیت و وضعیت، مشخصات، کمیت، وزن و تعداد آن را در صورت امکان تعیین نماید.
- ۳- مقام مرکزی طرف درخواست شونده می تواند موافقت طرف درخواست کننده را با شروطی که برای حفظ حقوق شخص ثالث در اشیاء مورد انتقال ضروری است، درخواست نماید.

ماده ۱۷

بازگرداندن اشیاء

در صورت تقاضای مقام مرکزی طرف درخواست شونده، مقام مرکزی طرف درخواست کننده باید هر شی از جمله اسناد و سوابقی را که در اجرای تقاضا به موجب این موافقتنامه به وی تحویل شده است، برگرداند.

ماده ۱۸

مساعدت در توقیف

- ۱- اگر مقام مرکزی یکی از طرفین از وجود عواید یا آلات جرم در کشور طرف دیگر مطلع شود که می توان به موجب قوانین ملی آن طرف برای توقیف آنها اقدام کرد یا به گونه دیگری مشمول ضبط قرار داد، می تواند به مقام مرکزی طرف دیگر اطلاع دهد. چنانچه طرف دیگر در این زمینه صلاحیتدار باشد، می تواند این اطلاعات را به مقامات خود ارائه کند تا در این باره تصمیم بگیرند و این مقامات باید طبق قوانین ملی خود در این باره تصمیم گرفته و طرف دیگر را از اقدامات خود مطلع نمایند.
- ۲- هر کدام از طرفین باید تا آنجا که قوانین ملی مربوط آن اجازه می‌دهد، طرف دیگر را در اقدامات مربوط به مصادره عواید و ابزار جرم، بازگرداندن اموال قربانیان جرم و پرداخت خسارت به آنها یاری رساند.
- ۳- طرفی که عواید یا ابزار جرم را در اختیار دارد مطابق قوانین ملی خود در آنها تصرف خواهد نمود. هر کدام از طرفین می تواند تا آنجا که قوانین ملی طرف انتقال دهنده اجازه می‌دهد و تحت شرایطی که مناسب می دانند، وجوه حاصل از فروش تمام یا بخشی از اموال یا عواید را به طرف دیگر منتقل کنند.

ماده ۱۹

ارتباط با سایر معاهدات

معاذت و اقدامات تصریح شده در این موافقتنامه، هر یک از طرفین را از تعهدات ناشی از معاهدات بین المللی لازم الاجرای دیگر معاف نمی گرداند.

دفتر هیئت دولت

ماده ۲۰

حل و فصل اختلافات

در صورتی که مقامات مرکزی طرفین نتوانند درباره اختلافات ناشی از تفسیر و اجرای این موافقتنامه به توافق برسند، اختلافات به روش مشاوره از طریق مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهد شد.

ماده ۲۱

تصویب و انقضای موافقتنامه

- ۱- این موافقتنامه باید به تصویب برسد و اسناد تصویب مبادله شود. این موافقتنامه در روز سی ام پس از تاریخ مبادله اسناد تصویب لازم الاجرا خواهد شد.
- ۲- هر کدام از طرفین می‌تواند با اعلام کتبی از طریق مجاری دیپلماتیک در هر زمان این موافقتنامه را پایان دهد. اختتام این موافقتنامه شش ماه پس از تاریخ صدور اعلامیه خواهد بود. با این حال رسیدگی‌هایی که پیشتر آغاز شده باشند تا پایان رسیدگی به موجب این موافقتنامه ادامه خواهند یافت.

برای تأیید مطالب فوق، امضاکنندگان زیر، که از جانب دولتهای متبوع خود واجد اختیارات لازم هستند این موافقتنامه را امضا نمودند.
این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۱۷ آذر ۱۳۸۸ مطابق با ۸ دسامبر ۲۰۰۹ در دو نسخه به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم شد و تمام نسخ آن از اعتبار یکسان برخوردارند. در صورت بروز هر گونه اختلاف در تفسیر این موافقتنامه، متن انگلیسی ملاک عمل خواهد بود.

دفتر هیئت دولت

از طرف

امارات عربی متحده
هادف بن جوعان الظاهری
وزیر دادگستری

از طرف

جمهوری اسلامی ایران
مرتضی بختیاری
وزیر دادگستری

بسم الله الرحمن الرحيم

اتفاقية

بين

الجمهورية الإسلامية الإيرانية

و

دولة الإمارات العربية المتحدة

حول

المساعدة القانونية المتبادلة في المسائل الجنائية

إن الجمهورية الإسلامية الإيرانية ودولة الإمارات العربية المتحدة (ويشار إليهما في ما يلي بالطرفين)،
استرشادا بعلاقات الصداقة القائمة بين البلدين،
اعترافاً بالحاجة لتسهيل أقصى قدر من المساعدة المتبادلة في المسائل الجنائية.
اتفقا على ما يأتي:

المادة (1)

أحكام عامة

يلتزم الطرفان بموجب هذه الاتفاقية بتقديم أقصى درجة ممكنة من المساعدة القانونية المتبادلة في المسائل الجنائية.

تتولى السلطة المركزية لدى كل طرف تقديم وتسلم الطلبات طبقاً لهذه الاتفاقية:
في الجمهورية الإسلامية الإيرانية السلطة المركزية هي وزارة العدل نيابة عن السلطة القضائية.

وفي دولة الإمارات العربية المتحدة السلطة المركزية هي وزارة العدل.
لأغراض هذه الاتفاقية تتصل السلطان المركزيان ببعضها البعض عبر القنوات الدبلوماسية.

تقدم جميع الطلبات والمستندات الداعمة لها مصحوبة بترجمة إلى لغة الطرف المطلوب إليه أو إلى اللغة الإنجليزية، موقعة رسمياً ومختومة بخاتم الجهات المختصة، ما لم يتفق الطرفان على غير ذلك.

المادة (2)

تبادل المعلومات

يجوز للطرفين تبادل المعلومات المتعلقة بالقوانين السارية و الممارسات القضائية في بلديهما المتصلة بتنفيذ هذه الاتفاقية.

المادة (3)

نطاق المساعدة

1- يتبادل الطرفان تقديم المساعدة فيما بينهما وفقاً لأحكام هذه الاتفاقية وذلك فيما يتعلق بالتحقيق والمحاكمة ومنع الجريمة والإجراءات المتعلقة بالمسائل الجنائية.

2- تشمل المساعدة:

- (أ) اخذ الشهادة أو إقادات الأشخاص.
- (ب) تقديم المستندات والسجلات والأشياء.
- (ج) تحديد مكان وهوية الأشخاص أو الأشياء.
- (د) تبليغ المستندات القضائية.
- (هـ) النقل المؤقت للأشخاص الموقوفين لادلاء شهادتهم.
- (و) تنفيذ طلبات التفتيش والضبط.
- (ز) مصادرة عائدات الأنشطة الإجرامية وادوات الجريمة.
- (ح) أي شكل آخر للتعاون، بقدر ما لا يتعارض مع القوانين الوطنية للطرف المطلوب اليه في إطار هذه الاتفاقية.

المادة (4)

رفض المساعدة

- 1- يجوز للسلطة المركزية في الطرف المطلوب اليه رفض المساعدة:
 - (أ) إذا كان الطلب يتعلق بجريمة تقع تحت طائلة القانون العسكري.
 - (ب) إذا كان من شأن تنفيذ الطلب الإضرار بسيادة وامن والنظام العام أو المصالح الجوهرية الأخرى أو تعارض مع أحكام الدستور.
 - (ج) إذا تعلق الطلب بجريمة سياسية.
 - (د) إذا تعلق الطلب بفعل لا يشكل جريمة بموجب قانون الطرف المطلوب إليه.

(هـ) إذا لم يتسق الطلب مع أحكام هذه الاتفاقية.

(و) إذا تعلق الطلب بجريمة تخضع للتحقيق أو لإجراءات، أو ان حكماً نهائياً

قد صدر بشأن تلك الجريمة في الطرف المطلوب إليه ضمن اختصاصه.

2- على السلطة المركزية لدى الطرف المطلوب إليه، قبل رفض الطلب وفقاً

لأحكام هذه المادة، التشاور مع السلطة المركزية لدى الطرف الطالب لتقدير ما إذا

كانت المساعدة ستقدم مراعاة لشروط تراها ضرورية، وإذا قبل الطرف الطالب

المساعدة المشروطة فعليه التقيد بذلك.

3- إذا رفضت السلطة المركزية لدى الطرف المطلوب إليه المساعدة بموجب

أحكام هذه المادة، فعليها إخطار السلطة المركزية لدى الطرف الطالب بأسباب

الرفض.

المادة (5)

شكل ومحتوى الطلبات

1- يكون طلب المساعدة خطياً ما لم تقبل السلطة المركزية لدى الطرف

المطلوب إليه الطلب على نحو آخر في الحالات العاجلة وفي حالة عدم

تقديم الطلب خطياً يجب تأكيده خطياً فيما بعد، خلال عشرة أيام ما لم

يتفق الطرفان على غير ذلك.

2- يجب أن يشتمل الطلب على ما يأتي :

(أ) اسم السلطة التي تباشر التحقيق أو المحاكمة أو الإجراءات

المتعلقة بالطلب.

(ب) وصف موضوع وطبيعة التحقيق أو المحاكمة أو الإجراءات بما

في تلك الجرائم المحددة المتصلة بالموضوع.

(ج) وصف الأدلة والمعلومات أو المساعدة الأخرى المطلوبة.

(د) وصف الغرض الذي من أجله قدم طلب المساعدة فيما يتعلق

بالأدلة والمعلومات أو المساعدة الأخرى المطلوبة.

3- يجب أن يشتمل الطلب أيضاً كلما كان ذلك ممكناً وضرورياً على :

(أ) معلومات عن هوية ومكان الشخص المطلوب الحصول على

الأدلة منه.

(ب) معلومات عن هوية ومكان الشخص المطلوب تبليغه وعلاقته

بالإجراءات والطريقة التي سيتم التبليغ بها.

(ج) معلومات عن الهوية والمكان الذي يشتبه وجود الشخص أو الشيء

فيه.

(د) وصف دقيق للمكان أو الشخص المطلوب تفتيشه والأشياء

المطلوب ضبطها.

(هـ) وصف للطريقة المطلوب إتباعها في اخذ الشهادة أو الإفادة

وتدوينها.

(و) وصف للشهادة أو الإفادة المطلوبة بما في ذلك قائمة بالأسئلة التي

ستطرح على الشخص.

(ز) وصف لأي إجراء خاص يتبع في تنفيذ الطلب وذلك بما لا يتعارض مع القوانين الوطنية للطرف المطلوب إليه.
(ح) معلومات عن البدلات والنفقات التي يستحقها الشخص المطلوب حضوره في الطرف الطالب.
(ط) أية معلومات أخرى يجوز نقلها إلى علم الطرف المطلوب إليه لتسهيل تنفيذ الطلب.

المادة (6) تنفيذ الطلبات

1- تقوم السلطة المركزية لدى الطرف المطلوب إليه بتنفيذ الطلب بإحاطته إلى السلطة المختصة للقيام بذلك. وعلى هذه السلطة بذل أقصى ما في وسعها لتنفيذ الطلب. للسلطة القضائية لدى الطرف المطلوب إليه إصدار أوامر تكليف بالحضور لأداء شهادة أو أوامر تفتيش أو أية أوامر أخرى ضرورية لتنفيذ الطلب.

2- يكون تنفيذ الطلبات وفقاً للقوانين الوطنية للطرف المطلوب إليه وتتبع الإجراءات المحددة في الطلب ما لم تتعارض تلك الإجراءات مع القوانين الوطنية للطرف المطلوب إليه ، وإذا لم تحدد أحكام هذه الاتفاقية أو الطلب المقدم إجراءات معينة يكون تنفيذ الطلب وفقاً لقواعد الإجراءات في الطرف المطلوب إليه.

3- إذا قررت السلطة المركزية لدى الطرف المطلوب إليه أن تنفيذ الطلب يؤثر في تحقيق جاز أو محاكمة أو إجراءات أو أن تنفيذه يتطلب خضوعه لشروط تراها ضرورية، فعليها التشاور مع السلطة المركزية لدى الطرف الطالب، وفي حالة قبول الطرف الطالب المساعدة المشروطة فعليه التقيد بتلك الشروط.

4- على الطرف المطلوب إليه بذل أقصى ما في وسعه للحفاظ على سرية الطلب ومحتوياته إذا طلبت تلك السلطة المركزية لدى الطرف الطالب. وفي حالة عدم تنفيذ الطلب إلا بالإخلال بتلك السرية فعلى السلطة المركزية لدى الطرف المطلوب إليه إخطار السلطة المركزية لدى الطرف الطالب بذلك وعلى هذه السلطة أن تقرر تنفيذ الطلب بالرغم من ذلك.

5- على السلطة المركزية لدى الطرف المطلوب إليه الإستجابة للطلبات المعقولة للسلطة المركزية لدى الطرف الطالب بشأن الطلب الجاري تنفيذه.

6- على السلطة المركزية لدى الطرف المطلوب إليه إخطار السلطة المركزية لدى الطرف الطالب بنتيجة تنفيذ الطلب، وفي حالة رفض تنفيذ الطلب أو تأخيره أو تأجيله فعلى السلطة المركزية لدى الطرف المطلوب إليه إخطار السلطة المركزية لدى الطرف الطالب بأسباب الرفض أو التأخير أو التأجيل.

المادة (7)

التكاليف

1- يتحمل الطرف المطلوب إليه جميع التكاليف المتعلقة بتنفيذ الطلب. على أن يتحمل الطرف الطالب مصاريف الخبراء و تكلفة الترجمة والنسخ والبدلات والنفقات المتصلة بسفر الأشخاص سواء داخل إقليم الطرف المطلوب إليه لمصلحة الطرف الطالب أو وفقاً لأحكام المادتين 11 و 12 من هذه الاتفاقية.
2- إذا تبين من خلال تنفيذ الطلب أنه من الواضح أن التنفيذ الكامل يستلزم نفقات إستثنائية في طبيعتها فتشاور السلطان المركزيان في الطرفين لتقرير الشروط والأحوال التي يمكن في ضونها استمرار التنفيذ.

المادة (8)

قيود الاستخدام

1- للسلطة المركزية لدى الطرف المطلوب إليه أن تطلب من الطرف الطالب عدم استخدام أية معلومات أو أدلة تم الحصول عليها بموجب هذه الاتفاقية في أي تحقيق أو اتهام أو إجراءات غير تلك المبيّنة في الطلب إلا بموافقة مسبقة من السلطة المركزية لدى الطرف المطلوب إليه وإذا طلب الطرف المطلوب إليه ذلك فعلى الطرف الطالب التقيد بتلك الشروط.
2- للسلطة المركزية لدى الطرف المطلوب إليه أن تطلب من الطرف الطالب الحفاظ على سرية المعلومات أو الأدلة المقدمة بموجب هذه الاتفاقية، أو استخدامها وفقاً لأحوال وشروط يحددها الطرف المطلوب إليه، وإذا ما طلب الطرف المطلوب إليه ذلك فعلى الطرف الطالب التقيد بتلك الشروط.
3- يجوز استخدام المعلومات أو الأدلة التي كشفت عنها الطرف الطالب للعامة على النحو الذي يتسق مع البندين (1) أو (2) من هذه المادة لأي غرض.

المادة (9)

الشهادة أو الأدلة في الطرف المطلوب إليه

- 1- يجبر الشخص المطلوب منه تقديم الدليل في الطرف المطلوب إليه وفقاً لهذه الاتفاقية متى كان ذلك ضرورياً على الحضور والإدلاء بالشهادة أو لتقديم أشياء بما في ذلك مستندات وسجلات.
- 2- يجوز للطرف المطلوب إليه الموافقة على حضور الأشخاص الذين يحددهم الطرف الطالب في الطلب، وذلك خلال تنفيذه وفقاً للإجراءات المحددة في القوانين الوطنية للطرف المطلوب إليه.
- 3- إذا ادعى الشخص المشار إليه في البند 1 من هذه المادة بحق في عدم إعطاء الدليل أو الشهادة، بموجب القوانين الوطنية للطرف الطالب، مع ذلك فيجوز أخذ الشهادة أو الأدلة، على أن تبلغ السلطة المركزية لدى الطرف الطالب بذلك الادعاء للتقرير فيه بواسطة سلطات ذلك الطرف.
- 4- يتم توثيق الأدلة المقدمة أو تلك التي كانت موضوعاً للشهادة المتحصلة في الطرف المطلوب إليه طبقاً لهذه المادة، وذلك بناءً على طلب الطرف الطالب وفقاً للإجراءات القانونية المتبعة في الطرف المطلوب إليه.

المادة (10)

تقديم المستندات والسجلات

- 1- على الطرف المطلوب إليه موافاة الطرف الطالب بنسخ عن المستندات والسجلات، بقدر ما هي متاحة للعامه.
- 2- يجوز للطرف المطلوب إليه موافاة الطرف الطالب بنسخ من أية مستند آخر أو سجل غير تلك المبينة في البند 1 من هذه المادة، ما لم تتعلق تلك المستندات والسجلات بالامن القومي.

المادة (11)

الشهادة خارج الطرف المطلوب اليه

- 1 - في حالة طلب الطرف الطالب حضور شخص يوجد في إقليم الطرف المطلوب إليه فعلى الطرف المطلوب إليه دعوة الشخص المذكور، للإدلاء بالشهادة - إذا رغب في ذلك - وعلى السلطة المركزية لدى الطرف المطلوب إليه إخطار السلطة المركزية لدى الطرف الطالب بما تم اتخاذه في هذا الشأن.

2- على الطرف الطالب بيان مدى النفقات التي ستدفع، ويجوز للشخص الذي يوافق على الحضور أن يطلب من الطرف الطالب دفع مقابل نقدي مقدماً لتغطية هذه النفقات، ويجوز دفع هذا المقابل النقدي المقدم عن طريق سفارة أو قنصلية الطرف الطالب.

3- على السلطة المركزية لدى الطرف الطالب عدم إخضاع الشخص الذي مثل فيها وفقاً لأحكام هذه المادة لتبليغ الإجراءات أو توقيفه أو إخضاع حريته الشخصية لأية قيود بسبب أية أفعال أو إدانات سابقة لمغادرته إقليم الطرف المطلوب إليه. كما لا تجوز مقاضاته أو توقيفه أو معاقبته بسبب شهادته.

4- إذا كان للشخص الذي تم حضوره حرية ووسيلة مغادرة الطرف الطالب ولم يغادره خلال الثلاثين يوماً التالية لإخطاره بان وجوده لم يعد مطلوباً، أو أن الشخص قد غادره وعاد إليه طواعية، ففي هذه الحالة تجوز محاكمته عن الجرائم الأخرى. ولا تشمل هذه الفترة الزمنية المدة التي يتعذر على ذلك الشخص مغادرة إقليم الطرف الطالب لأسباب خارجة عن إرادته.

المادة (12)

نقل الأشخاص الموقوفين

1- يجوز النقل المؤقت للشخص الموقوف لدى الطرف المطلوب إليه إلى حراسة الطرف الطالب لغرض المساعدة في تقديم الأدلة بموجب هذه الاتفاقية، إذا وافق الشخص المطلوب والسلطات المركزية لدى الطرفين على ذلك.

2- لأغراض هذه المادة:

(أ) على الطرف المرسل إليه إبقاء الشخص المنقول موقوفاً ما لم يفوض بواسطة الطرف المرسل بغير ذلك.

(ب) على الطرف المرسل إليه إعادة الشخص المنقول إلى حراسة الطرف المرسل خلال شهر من تاريخ تسليمه.

(ج) تستقطع من المدة المحكوم بها في الطرف المرسل المدة التي قضاهما الشخص المنقول موقوفاً في الطرف المرسل إليه.

المادة (13)

النقل بالعبور للأشخاص الموقوفين

1- يجوز للطرف المطلوب إليه السماح بالنقل بالعبور للشخص الموقوف في

حراسة الطرف الطالب عبر إقليمه والمطلوب حضوره لإقليم الطرف الطالب.
2- للطرف المطلوب إليه السلطة والالتزام في الإبقاء على الشخص موقفاً
خلال النقل بالعبور.

المادة (14)

مكان أو هوية الأشخاص أو الأشياء

في حالة طلب الطرف الطالب تحديد مكان أو هوية الأشخاص أو الأشياء،
فعلى الطرف المطلوب إليه بذل أقصى ما في وسعه للتحقق من المكان أو الهوية
وذلك وفقاً لقوانينه الوطنية.

المادة (15)

تبليغ المستندات

1- على الطرف المطلوب إليه بذل أقصى ما في وسعه لتبليغ أي مستند متعلق -
كليا أو جزئياً - بأي طلب للمساعدة يقدمه الطرف الطالب وفقاً لأحكام هذه
الاتفاقية.

2- على الطرف الطالب إحالة أي طلب لتبليغ المستند المتعلق بحضور
شخص أمام سلطة في الطرف الطالب قبل التاريخ المحدد للحضور بوقت
مناسب.

3- على الطرف المطلوب إليه أن يعيد إلى الطرف الطالب ما يثبت التبليغ
على النحو المحدد في الطلب.

المادة (16)

التفتيش والضبط

1- على الطرف المطلوب إليه وفقاً لقوانينه الوطنية تنفيذ طلب التفتيش أو
ضبط المواد المتعلقة بالجريمة محل التحقيق الوارد من الطرف الطالب وكذلك
نقل تلك المواد إذا كانت لا تشكل حيازتها جريمة في الطرف المطلوب إليه.

2- على كل موظف مختص بحفظ مادة مضبوطة أن يشهد عن طريق تعبئة
الإستمارة المخصصة لهذا الغرض وفقاً للإجراءات القانونية المتبعة في الطرف
المطلوب إليه للاشهاد بماهية المواد والحالة التي عليها مع تحديد وصفها وكميتها
وزنها وعددها - ما أمكن ذلك.

3- يجوز للسلطة المركزية لدى الطرف المطلوب إليه أن تطلب موافقة

الطرف الطالب على الشروط والأحوال التي تعد ضرورية لحماية مصالح الغير في المادة المنقولة .

المادة (17)

إعادة الأشياء

على السلطة المركزية لدى الطرف الطالب إعادة أي شيء بما في ذلك المستندات والسجلات التي زودت بها تنفيذاً لطلب بموجب هذه الاتفاقية، إذا طلبت السلطة المركزية لدى الطرف المطلوب إليه ذلك.

المادة (18)

المساعدة في إجراءات المصادرة

1- إذا نما إلى علم السلطة المركزية لأي طرف أن عائدات وأدوات الجريمة موجودة في إقليم الطرف الآخر وتجاوز مصادرتها أو إخضاعها لإجراءات الضبط بموجب القوانين الوطنية لذلك الطرف، فيجوز لها إخطار السلطة المركزية لدى الطرف الآخر بذلك. وإذا كان لذلك الطرف اختصاص في هذا الشأن فله تقديم هذه المعلومات لسلطاته لاتخاذ إجراء حول ذلك، وعلى هذه السلطات اتخاذ قرارها وفقاً لقوانينها الوطنية وإخطار الطرف الآخر بالإجراء الذي اتخذته.

2- يساعد كل طرف الآخر بالقدر الذي تسمح به قوانينه الوطنية في الإجراءات المتصلة بمصادرة العائدات وأدوات الجريمة، وإعادة الأشياء للمتضررين من الجريمة مع تعويضهم.

3- على الطرف الذي يشرف على عائدات أو أدوات الجريمة التصرف فيها وفقاً لقوانينه الوطنية ويجوز لأي طرف نقل حصيلة بيع جميع أو بعض هذه الموجودات أو العائدات إلى الطرف الآخر إلى المدى الذي تسمح بها قوانينه الوطنية ووفقاً للشروط التي يراها ملائمة.

المادة (19)

العلاقة بالاتفاقيات الأخرى

المساعدة و الإجراءات المنصوص عليها في هذه الاتفاقية لا تعفي الطرفين من التزاماتهما الناشئة عن اتفاقيات دولية نافذة أخرى.

المادة (20)

تسوية المنازعات

تسوى أية منازعات تنشأ عن تفسير أو تنفيذ هذه الاتفاقية بالتشاور بين الطرفين عبر القنوات الدبلوماسية في حالة عدم تمكن السلطات المركزية لدى الطرفين من الوصول إلى اتفاق حولها.

المادة (21)

التصديق و الإنهاء

1- تخضع هذه الاتفاقية للمصادقة ويتم تبادل وثائق التصديق عليها و تسري في اليوم الثلاثين بعد تاريخ تبادل وثائق التصديق.
2- يجوز لأي من الطرفين إنهاء هذه الاتفاقية بإخطار خطي عبر القنوات الدبلوماسية في أي وقت على أن يسري الإنهاء بعد ست اشهر من التاريخ الذي قدم فيه الإخطار، ومع ذلك تظل الاجراءات التي سبق وبدء باتخاذها محكومة بهذه الاتفاقية إلى حين انتهاء تلك الإجراءات.

أشهادا بذلك فان الموقعين أدناه المفوضين حسب الأصول من حكومتيهما وقعا على هذه الاتفاقية.

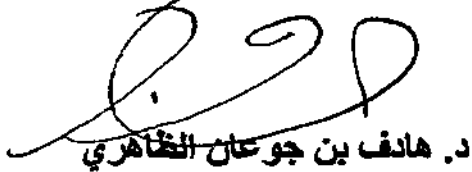
حررت في طهران هذا اليوم الثلاثاء الواحد والعشرون من شهر ذي الحجة سنة 1430 هجري الموافق ليوم الثامن من شهر ديسمبر سنة 2009 من اصلين باللغات الفارسية والعربية والإنجليزية، ولجميع هذه النصوص ذات الحجية و في حالة الاختلاف في تفسيرها يسري النص الإنجليزي.

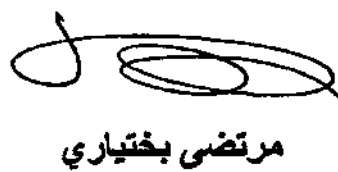
عن

عن

دولة الإمارات العربية المتحدة

الجمهورية الإسلامية الإيرانية

د. هانف بن جوعان الظاهري

مرتضى بختياري

وزير العدل

وزير العدل